

VEILIG BIJ GOD

Allerheiligen / Allerzielen 2020

Broeders en zusters,

Over enkele dagen vieren wij opnieuw Allerheiligen en Allerzielen. Wij naderen de maand november. Het weer is guur en de dagen worden snel korter. De vele bladeren in onze straten tonen de vergankelijkheid van de natuur. In deze coronatijd zullen de komende vieringen, met name ook Allerzielen, op een heel eigen wijze worden beleefd. Wij beseffen onze eigen kwetsbaarheid en vergankelijkheid, zeker de ouderen onder ons. Onderhuids geeft de huidige stand van zaken veel onzekerheid en moedeloosheid. Maar wij mogen ons laten inspireren door het gegeven dat wij niet de eerste christenen zijn. Wij staan op de schouders van vele generaties van gelovigen. Een lange en veelkleurige stoet van mensen is ons op de weg van Christus voorgedaan. Mensen die in kracht van Hem aan hun bestaan gestalte hebben gegeven. In kracht van de Geest maakten zij Christus zichtbaar in hun eigen leven.

Een grote menigte

Met Allerheiligen lezen wij tijdens de Eucharistie uit het laatste bijbelboek, de openbaring van de apostel Johannes (7, 2-4,9-14). Hij spreekt over de dienstknechten van God die met een zegel op hun voorhoofd worden getekend. Dat is een indrukwekkend beeld: God kent zijn mensen en heeft zorg voor hen. Zij zijn Gods eigendom. Mensen uit Israël, het volk van Gods eerste liefde, maar ook mannen en vrouwen uit alle volkeren. Johannes ziet een grote menigte die niemand tellen kan, uit alle rassen en stammen en volken en talen. Zij waren verbonden met God en instrumenten in zijn hand. Mensen die verbonden waren met Christus en hun ego steeds meer door Hem lieten vormen. Zij waren Christusdragers die de zaligsprekingen, die wij op Allerheiligen ook zullen horen (Matteüs 5,1-12a), concreet hebben geleefd.

Onbereikbaar ver?

Het gevaar bestaat dat de heiligen zo braaf en zoet worden beschreven dat wij er een beetje wee van in de maag worden. Maar ook kunnen heiligen ons zo perfect worden geschetst, dat zij onbereikbaar worden. Wij kunnen zelfs schuldgevoelens krijgen over onze eigen schamelheid en falen. Maar ik denk dat wij de heiligen dan verkeerd inschatten. De heiligen die ons zijn voorgedaan waren mensen van vlees en bloed. Juist zij beseften hun eigen kleinheid en afhankelijkheid. De apostel Paulus schrijft daar mooi over. Wat hij is, is hij door genade, door de kracht van God. Niet op eigen kracht maar in kracht van Christus kunnen wij in het voorspoor treden van hen die ons zijn voorgedaan en ons tot voorbeeld zijn in zachtmoedigheid en barmhartigheid; in de inzet voor gerechtigheid en vrede.

Mensen die zuiver zijn van hart. Op het feest van Allerheiligen mogen wij ons verbonden weten met alle heiligen die ons zijn voorgedaan als voorbeelden en voorbidders.

Dierbare gestorvenen

Met Allerzielen, de dag na Allerheiligen, staan wij stil bij onze dierbare doden. In veel parochies worden de gestorvenen van het afgelopen jaar herdacht. Wij noemen hun namen en steken kaarsen aan. Dit jaar, met alle coronabeperkingen, helaas in klein verband. Dat zal velen van ons pijn doen. Maar via livestream is een toenemend aantal parochies in staat om

gelovigen de mogelijkheid te bieden de herdenkingsviering in de kerk thuis te laten volgen. Emotioneel raakt de Allerzielenviering ons diep. Zeker als de dood recent een dierbaar mens uit ons midden heeft geroofd. Wij zijn dan voorgoed getekend door verlies. Juist in deze coronatijd beseffen wij, misschien sterker dan voorheen, onze sterfelijkheid. Midden in het leven zijn wij door de dood omgeven. Wij denken aan de duizenden families die sinds maart een dierbare aan de gevolgen van het virus hebben verloren. Maar natuurlijk ook de andere dierbaren die de dood heeft geroofd. Als de dood ons nabij komt, is er intens verdriet. De dood betekent definitief loslaten en een lege plaats aan tafel. De dood van een dierbare maakt heel de toekomst duister.

Door het leven omgeven

Maar voor een christen vormt de dood niet het laatste woord. De dood kan het leven omgeven maar midden in de dood zijn wij door het Leven, door God, omgeven. Op de Paasmorgen is Christus door de dood heengegaan. Door de opstanding van zijn Zoon heeft God de macht van de dood gebroken. Pasen vormt zo voor ons een belofte. God is trouw en wij mogen leven met het perspectief eens thuis te komen bij Hem. Wij zijn geen raketten die in het heelal opbranden. Wij zijn geen eendagsvliegen die weer verdwijnen. De Schepper is ook onze Voltooier. Bij Hem zijn wij veilig.

Lastige tijd

In deze lastige tijd gedenken wij met Allerzielen onze doden. En hopelijk troosten wij de nabestaanden die door de dood van een dierbare vaak voorgoed zijn getekend. Christelijke troost heeft alles te maken met een wenkend perspectief. En dat perspectief vormt de levende God. Wij mogen geloven dat deze God mensen vasthoudt tot over de grens van dit aardse leven heen. Wij kunnen onze dierbare doden overgeven in Gods hand. In het vertrouwen dat hij hen voorgoed zal tekenen met een zegel op hun voorhoofd. Vanuit dat geloof wens ik u inspirerende vieringen met Allerheiligen en Allerzielen.

Mgr. dr. Gerard de Korte